

WIADOMOŚCI BIBLIJOFILSKIE

MIESIĘCZNIK

WYDAWANY PRZEZ TOWARZYSTWO BIBLIJOFILÓW POLSKICH W WARSZAWIE.

ROK III.

LISTOPAD — GRUDZIEŃ 1934.

Nr. 11-12.

Mysli o książce i jej miłośnictwie.

Redakcja „Wiadomości Biblijofilskich” zbiera i zamierza w miarę możliwości w dalszym ciągu ogłaszać w swem piśmie poezje, myśli, zdania, aforyzmy, maksymy, epigramy i przysłowia odnoszące się do książki i jej miłośnictwa. Prosi też Redakcja swych czytelników o nadsyłanie materiałów z tej dziedziny z podaniem autora i dokładnym określeniem źródła nadesłanej cytaty.

A oto kilka kwiatów zerwanych z ogrodu myśli o miłośnictwie książek:

JAN KASPROWICZ:

..... I nieraz tak będzie,
że kiedy w ciszy nocnej siedzisz w swej izdebce,
zaduman, wśród swych książek, naraz coś zaszepce,
coś naraz zaszeleści: piąta i dziesiąta
i setna wiewna mara z każdego się kąta
wychyla i gromadą zbliża się ku tobie.
Mężowie, którzy dawno już złożyli w grobie
swe ciało, a zaś duszę zamknęli w swem dziele
życiowym arcytwórczem, na wielkie wesele
człowieka i na jego ukojne zbawienie
od nędzy tej powszedniej, zjawiają się cienie
żyjących myśli swoich, ażeby ci kołem
otoczyć i swem słowem prawić ci wesołem,
w zastępstwie swego Pana, o rzeczach, co leżą
pomiędzy krańcem niebios a ziemi rubieżą,
w ich wnętrzu i poza niem, na tajemnej drodze,
wiodącej od wieczności do wieczności ..

O, jak oko przecudownie pieści
ta czcionka, ta oprawy mistrzowska robota,
dla której nie szcędzono kosztownego złota!
Te dziwne kopiersztychy, te inkonabuły,
te stare drzeworyty jakież oddźwięk czuły
i swą nieudolnością znajdują u człeka,
jeśli tylko nie jest, jak biedny kaleka,
ślepotą zawiedziony!

J. I. KRASZEWSKI:

Jest-li coby przeszłość i tradycje rodu ludzkiego przechowało lepiej nad księgi? Nie obowiązek - że święty ochraniać je od zagłady choćby wielką ofiarą? Dają medale za ocalenie życia, jabym równie nagradzał za wyratowanie tego życia, które jest w każdej księdze.

KAZIMIERZ KRÓLIŃSKI:

Zdawało mi się, jakobym porwany był w wyże jakieś zawrotne — w blaski jakieś zagwiezdne....

kędy w tęczyowych pasmach lśnią nieśmiertelne ołtarze...

kędy wieczysty Znicz słoneczną płonie pochodnią....

kędy najsubtelniejsze duchy tej ziemi smętnej wylatują na płomiennych skrzydłach jaw i złudzeń, godny oddawać hołd wielkiemu Bóstwu...

Wokół legły skarby ofiarne, jak grad na wydeptanej niwie...

Morze skarbów i klejnotów, bezdenne, dalekie i bezkresne morze...

I począłem brać pełnemi dłońmi te skarby, jak chciwiec, jak złodziej żądzami oszalały...

I nie wybierałem zbytnio, bo tam wszystko było wybrane, wszystko piękne w swoim rodzaju...

Nabrałem ile unieść można było. Zacerpnąłem tych skarbów jak prometejskiego ognia z wyżyn Tworzenia i przynoszę Wam, Wam przedewszystkiem, zjadacze chleba, których oczy dotąd niewiedomością Piękna zamglone...

Jak owo pachole przed św. Augustynem śmiałem, odważam się zawołać:

„Tolle, lege! Tolle, lege!”.

KORNEL MAKUSZYŃSKI:

Książko polska, Kopciuszku, co dumasz w popiele,
Księżniczko, coś niedawno chodziła w purpurze!

Serce twoje dziś płacze czarnych liter łzami,
I śmiertelną masz bladeść na twarzy okładki,
Nie płacz, cicha sierotko, i pójdz razem z nami:
Będziemy o ratunek prosić dobre matki.

Pani Matko! Na gwiazdkę anioł przyjdzie w gości,
Synowi twemu piłkę, córce chce dać wstążkę,
Lecz ty im sprawisz radość nad wszystkie radości,
Gdy szepniesz aniołowi, by im przyniósł: książkę!

Zwiędnie każda choinka, gwiazdka na niej zgaśnie,
Orzechy złote zwiększą smętny skład rupieci,
W książce tylko nie zgasną kolorowe baśnie,
A najcichsze w niej słowo przez sto lat wciąż świeci.

Sto razy już wołałem, gadałem bez końca,
Kiedym się, rozżalony, na ambonę spinał,
Że dom, w którym jest książka, jest przybytkiem słońca,
A dom, w którym jej nie ma to, czarny kryminał!

..... marzenia sobie kupisz złote,
Bo książka cię jak okręt powiezie przez morze,
Łzę ci otrze, gdyś smutny, nakarmi tęsknotę,
Tak jak las ci zaśpiewa, zaszumi — jak zboże.

A gdy zechcesz się upić, zamieni się w wino,
Kiedy przyjdzie do ciebie troska — mara błada;
A gdy zechcesz z najdroższą rozmawiać dziewczyną,
Tej cię nauczy mowy, którą miłość gada.

Siwą zimę twą w kwiaty przystroi i zieleń,
Z pod błękitów z nowiną — jak gołąb przyleci . . .

MIECZYŚLAW OPAŁEK

Jasna komnata z sprzęty wygodnemi
Słonecznych blasków drżą na szybach prążki;
Zdobnych napisów oczyma złotemi
Patrzą na ciebie tutaj zewsząd — książki.

Hej, pracowały pilne drukarczyki,
Malutkiej czcionki siła niespożyta!
Pomiędzy półek (spójrz) równoleżniki,
Weiśnięta zacna ksiąg rzeczpospolita.

Nie włada tutaj złość i przemoc butna,
Bez waśni żyją zgodnie wszystkie stany:
Oktawy, folja, szaraczki — półpłótna
I karmazyny strojne w safjany.

Ogród . . . W nim grządka książek urodziwie
Kwiatami barwnych szyldzików zakwita;
Uczy mądrości i jak żyć ucziwie:
Najrozumniejsza ksiąg rzeczpospolita!

* * *

Tacyśmy smutni i zbiedzeni!
Zło wkoło żółte szczyrzy zęby;
Życie, miast złotych ziarn radości
Sypie spleśniałe trosk otręby.

Siądźmy w zaciszu, by książeczkę
Jakaś radosną, dobrą czytać,
Co by uczyła, jak myśl zwiędła
Mogłaby czynem znów rozkwitać.

Coby mówiła o zwycięstwie
Nad klątwą zwątpień, bezduszości,
O godach życia, mocy ducha,
Co krzywe drogi znów wyprości.

Siądźmy w zaciszu i czytajmy
Książeczkę dobrą i radosną;
Niech myśli nasze pachną kwieciem
Złocą się świeżą, jarką wiosną . . .

A. T.

Miłośnictwo książek jest jak wielka, słoneczna, kwiecista, a gościnna łąka. Schodzą się na niej w wieczystej zgodzie wszyscy: wielcy i maluczcy, uczeni i prostaczkowie, szczęśliwi i pokrzywdzeni, zdrowi i słabi, wypoczęci i spracowani, młodzi i starzy, dojrzały i dziatczkowie. Jedni zrywają kwiaty, a drudzy zioła cudownie leczące; jedni szukają tu rozrywki i zabawy, drudzy wytchnienia i odpoczynku; jedni przyszli tutaj, aby się rozgrzać promieniem łaskawego słońca, a drudzy, aby napoić zmęczone oczy czarem cudnego widoku, inni, aby się zachłysnąć ambrosją wonnego powietrza, a jeszcze inni, parci pragnieniem poznania i wiedzy, pragną podpatrzeć tajniki życia na wielkiej, gromadnej łące.

Więc choć do różnych zmierzają celów, przecież wszyscy wspólną znajdują tutaj przystań:

Piękna, Światła i Prawdy!

ADAM ZORSKI

Ktokolwiek wnijdiesz między białe ściany,
co starych druków grają oktawami,
wiedz, miły gościu, żeś oczekiwany:
Tu miłość wspólna łączy nas z księgami,

co ducha wiedzy pogodno ślą blaski.
Przed starym foljem pokorni, bez buntu,
Otworzymy serca, zedrżem zwątpień maski:
Hic mortui vivunt, muti loquntur.

Komunikaty Tow. Bibliofilów Polskich

Uzupełniające Wybory do Władz T. B. P.

Dnia 28 maja b. r. odbyło się w lokalu przy ul. Nowy Świat 23/25 w Warszawie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa Bibliofilów Polskich celem dokonania uzupełniających wyborów do Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

Po zagajeniu Zgromadzenia przez wiceprezesa Towarzystwa p. Edwarda Chwalewika, objął przewodnictwo zebrania na zaproszenie zagajającego p. Leopold Wellisz. Sekretarzował p. Kazimierz Reychman.

Walne Zgromadzenie wybrało jednomyślnie do Zarządu: p. płk. Alfonsa Thomana, jako prezesa i p. Tadeusza Szpakowskiego, jako sekretarza, do Komisji Rewizyjnej zaś: p. Kazimierza Reychmana i p. Kazimierza Stefańskiego.

Z dawnych władz T-wa pozostali na swych stanowiskach pp.: Radca min. Edward Chwalewik, wiceprezes T-wa, inż. Tadeusz Żerański, skarbnik i Stanisław Piotr Kaczorowski, członek Komisji Rewizyjnej.

Posiedzenia miesięczne członków T. B. P.

Zarząd T-wa wznawia tradycję miesięcznych zebrań członków T-wa, połączonych z referatami z dziedziny bibliofilstwa. Pierwsze takie zebranie po dłuższej przerwie odbyło się w dniu 15 grudnia 1934 r. w lokalu Towarzystwa „Trzeźwość”, w Rynku Starego Miasta Nr. 38, o godz. 20 przy udziale członków T-wa i zaproszonych gości.

Zagaił zebranie i przewodniczył prezes T. B. P. p. Alfons Thoman, a referat p. t.: „Dzisiaj i jutro bibliofilstwa polskiego” wygłosił prezes bibliofilów łódzkich p. Przemysław Smolik. Interesujący w treści, pięknie ujęty i ze swadą wygłoszony referat p. Smolika wywołał ożywioną dyskusję.

Następne zebranie członków w styczniu poświęcone będzie pamięci zmarłego członka T. B. P., artysty malarza i grafika ś. p. Franciszka Siedleckiego.

Z żałobnej karty.

Ś. p. Franciszek Siedlecki.

W roku bieżącym Towarzystwo nasze po raz wtóry poniosło niepowetowaną stratę na skutek śmierci jednego z naszych czynniejszych członków.

W początkach września ubył z szeregów naszych wieloletni nasz członek, artysta malarz i grafik, ś. p. Franciszek Siedlecki, zasłużony prezes „Związku Grafików Polskich”, naczelny redaktor czasopisma artystycznego „Grafika Polska”.

Urodzony w 1867 r. w Krakowie, poświęcał się początkowo studjom prawniczym, które niemal w przeddzień ukończenia zaniechał — dla sztuki, przerzucając się do malarstwa. Pozostawił po sobie szereg obrazów o treści symbolistycznej, jak „Prekursor”, „Ku Światłu”, „Brzask”, „Wiosna” i inne, oraz kilka poprawnych portretów. Niebawem jednak zrezygnował z barwy i całkowicie poświęcił się sztuce graficznej. Na tem polu rozwinął wszechstronną działalność, wzbogacając grafikę polską w dzieła wysokiej wartości i przyczyniając się zarazem do podniesienia poziomu piękna książki polskiej. Uprawiał nawet małą grafikę w postaci całego szeregu artystycznych exlibrisów, dla Jana Lorentowicza, dr. J. Drzewieckiego, Ludomiła Lewenstama,

Mirjama, Karłowskiego i innych. Jako redaktor „Grafiki” oddał wielkie usługi sprawie podniesienia poziomu estetycznego polskiej produkcji wydawniczej. Jako członek naszego Towarzystwa cieszył się zasłużoną opinią uczynnego i bezinteresownego kolegi oraz gorliwego szermierza haseł bibliofilskich.

Cześć jego nieskazitelnej pamięci!

KSIĘGOZBIÓR

kilkutysięczny, nieskatalogowany, z różnych dziedzin wiedzy (przedewszystkiem: historia, krajoznawstwo, sztuka, filozofia, historia literatury, krytyka, literatura piękna, prawo, nauki społeczne, czasopisma i t. d.) — z powodu likwidacji mieszkania i wyjazdu — jest wraz z szafami bibliotecznymi do odstąpienia w dobre ręce z wyłączeniem handlarzy. Nadaje się do założenia biblioteki publ., naukowej lub zbiorów prywatnych.

Oglądać można na miejscu w Warszawie.

Zgłoszenia przyjmuje przez grzeczną Sekretarjat T. B. P.

== **Warszawa, ul. Targowa 65 m. 2.** ==

Gwiazdka bibliofilska.

Zarząd Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie w wykonaniu statutowego swego obowiązku komunikuje Członkom T. B. P. miłą wiadomość, że ustanowił dla Nich premję za rok 1934 w formie odstąpienia swych wydawnictw w cenie poniżej własnych kosztów nakładowych na warunkach poniżej określonych w załączonym na końcu wykazie.

Z tej okazji chcąc również udostępnić członkom innych towarzystw bibliofilskich, jakoteż niestowarzyszonym miłośnikom książek i zbieraczom pięknych druków, — nabycie wzorowych pod względem wydawniczym nakładów T. B. P., — Zarząd Towarzystwa postanowił w celu propagandy miłośnictwa książki, rozsprzedać między nich w okresie Świąt pewną ograniczoną część swoich nakładów po cenach własnych kosztów wydawniczych.

Oferta niniejsza obowiązuje T. B. P. tylko do dnia 31 stycznia 1935 r. i to w miarę ilości posiadanych egzemplarzy, przy czem zgłoszenia członków mają pierwszeństwo przed innymi, wszystkie zaś zgłoszenia wcześniejsze przed późniejszymi. *Ze względu na szczupły nakład niektórych wydawnictw, wskazane są bezzwłoczne zgłoszenia.*

Zamówienia kierować prosimy tylko w drodze pisemnej pod adresem Sekretarza T. B. P. Tadeusza Szpakowskiego w Warszawie, ul. Targowa 65 m. 2.

Przy zamówieniach wystarczy powołać się na Nr. porządkowy katalogu.

Zamówione książki będą wysłane za pobraniem pocztowem lub, *też za uprzednim wpłaceniem przypadającej za książki należności na konto T. B. P. w P. K. O. Nr. 10.708*, przy czem przy tym drugim sposobie zapłaty zapomocą obrotu czekowego, koszty przesyłki książek nie będą doliczone nabywającemu.

Chronologiczny wykaz wydawnictw T. B. P.
przeznaczonych do premjowej i gwiazdkowej rozsprzedaży w
czasie od 20 grudnia 1934 r. do 31 stycznia 1935 r.

Numer porządk.	OPIS BIBLIOGRAFICZNY	CENA	
		Katalogowa	Chwilowo obniżona.
1.	Statut i regulamin wewnętrzny Tow. Bibliofilów Polskich w Warszawie, 1921. Str. 27+1 nlb. Z godłem T—wa według rysunku A. Półtawskiego (wyczerpane)	Zł.	Zł.
2.	Mickiewicz A, Sonety krymskie. Z przedmową A. Górskiego, 1923, str. 30+2 nlb. Układ graficzny zaprojektował, rysunki wykonał i wyciął w metalu, tekst złożył i odbiciem kierował A. Półtawski (na wyczerpaniu)	—	—
3.	Sienkiewicz H., Jako się Pan Lubomirski nawrócił i kościół w Tarnawie zbudował, 1924, knl. 8. Projektował i składał A. Półtawski	9.00	3.50
4.	Demby S., O miłości do ksiąg w Polsce. 1925, str. 36+2 nlb. (wyczerpane)	—	—
5.	Olszewicz B., Polskie zbiory kartograficzne. 1926, str. 118+2 nlb. (wyczerpane)	—	—
6.	Borowy W., Prolegomena do wszelkiej przyszłej instrukcji katalogowej. 1926, str. 43+2 nlb. (wyczerp.)	—	—
7.	(Michalski J.), Trzysta lat drukarstwa warszawskiego. 1578—1877. Katalog wystawy urządzonej przez Tow. Bibliofilów Polskich w Warszawie 31.X—7.XI. 1926. 1926, str. 26+1 nlb. (na wyczerpaniu)	1.50	1.00
8.	Poczet członków Polskich Towarzystw Bibliofilskich w r. 1926. 1926, str. 27+3 nlb. (wyczerpane)	—	—
9.	(Wóycicki K.), O miłości i poszanowaniu książek. Plan pogadanki szkolnej z okazji święta książki. 1926, str. 4 (wyczerpane)	—	—
10.	Muszkowski J., O stanowisko Karola Estreichera w dziejach badań literackich. 1927, str. 28	3.00	1.00
11.	Chwalewik E., Święto książki polskiej. Poradnik bibliograficzny dla organizatorów. 1928, str. 169+3 nlb.	5.00	2.00
12.	Demby S., Biblioteka Narodowa. 1928, str. 23+1 nlb. (na wyczerpaniu)	3.00	1.00
13.	Janocki J. D. A., Józef Andrzej na Załuskach Załuski. Z tekstu łacińskiego przełożył ks. K. Kantak. 1928, str. 112+1 nlb.	7.50	3.00
14.	Lewicki K., Szkoła jako teren propagandy bibliofilskiej. 1927, str. 15+1 nlb.	2.00	0.70
15.	Poczet członków Polsk. Towarzystw Bibliofilsk. w r. 1928, str. 39+1 nlb. Z 8 sygnetami Tow. Bibliofilskich	5.00	1.00
16.	Świerkowski K., Karol Estreicher. Bibliografia prac jego i literatury o nim. 1928, str. 116. Nakł.		

- Koła Warsz. Związku Bibliotekarzy Polskich (egz. bibliofilskie na pap. żeberkowym, (na wyczerpaniu) 8.00 3.00
17. Pamiętnik II Zjazdu Bibliofilów Polskich w Warszawie (31.X—2.XI. 1926). 1926, str. 160+3 nlb. . 18.00 3.00
18. Rabska Z., Ossolineum (1828—1928). 1928. 1 Fol. (wiersz) (na wyczerpaniu, nie było w handlu) . 1.00 0.20
- Nr. 1—18 odbito w drukarni Wł. Łazarskiego w Warszawie.*
19. Iwaszkiewicz J., Edward Maliszewski. Druk. E. i K. Koziańskich. 1931, str. 22+1 nlb. Z portretem E. Maliszewskiego w drzeworycie ryłca J. Hollaka. Wyd. w 100 egz. na pap. czerpanym, (nie było w handlu, na wyczerpaniu) . 10.00 3.00
20. Lewenstam L., Litografje warszawskie. 1818—1870. Druk. Szkoły Przemysłu Graficznego. 1931, nlb. str. 19 z 16 reprodukcjami (nie było w handlu, na wyczerpaniu) . 5.00 3.00
21. Muszkowski J., Antykwa polska Adama Póltawskiego. Druk. Szkoły Przemysłu Graficznego 1932, str. 69+1 nlb. Z 27 reprodukcjami. Układ graficzny A. Póltawskiego (nie było w handlu, na wyczerpaniu) . 5.00 3.00
- Wszystkie wydawnictwa T.B.P. wyszły w Warszawie.*

U W A G A: Od powyższych cen obniżonych do wysokości własnych kosztów wydawniczych, członkowie Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie korzystają ponadto z 15 0/0 dalszego opustu tytułem premji za rok 1934.

Redaktor: EDWARD CHWALEWIK.

WIADOMOŚCI BIBLIJFILSKIE

Nr. II/12 1934 r.

Organ Towarzystwa Bibliofilów Polskich
w Warszawie, ul. Targowa 65 m. 2.
Konto P. K. O. Nr. 10708.

D R U K.

Opłacono gotówką 65 0/0.

J. W. P.
P. T.

Biblioteka Jagiellońska

Kraków